

Eltűnt terek és parkok

A nagy külföldi metropolisok körútjainak fárasztó egyhangúságát terek, parkok szakítják meg, hogy a munkában elgyötrött és bérkaszárnnyal fülledt odvában kinyúló polgár napközben, vagy alkonyattájt, munkája végeztével, üdülést találjon a bokrok, fák zöldjében; magába szívhasson egy kis fűszagot, amely minden keleti odeurnél illatosabb a város porával, füstjével teletömött tüdejének. Budapesten hiába keressük az ilyen parkot vagy teret, mert ha egy ház falán „tér“ felírású táblácska éktelenkedik is, az a néhány esenevész bokor és kiszáradt fa, amik alatt megtévesztésül padok is vannak, aligha fejezi ki azt a fogalmat, amelyre a fenti meghatározást használni szokták. Különösképp aligha szokták az ilyen parkjellegű teret zsír- és dögszagot okádó vásárcsarnok előbiggyeszteni, amely nem mondható túlságosan szerencsés közelségnek a parkban üdülni és levegőt szívni akaró közönség szempontjából. Nagyon kevés terünk és parkunk van és nagyon szerencsétlenül vannak azok is elosztva.

Ha külföldi idején, az első megállapítása — miután az udvariasági formáknak, Budapestnek érdemei szerint való méltatásával eleget tett — hogy kevés a levegője ennek a városnak. Ahhoz, hogy a terek, parkok hiányát észrevegyük, külföldinek a szemé kell, aki hozzá van szokva az utcák egyhangúságát felváltó zöld

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Eltűnt terek és parkok*

Forrás: *Szózat*

Bn (Hely) *1925. 11. 27.* (Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás	
Tárgy	<i>712.21</i>
Hely	
Idő	<i>"1925"</i>
Személy	
Helyszám	

lombhoz, a pihenéstnyújtó árnyas parkokhoz. Mi nem vesszük észre a hiányát, mert közöttünk kevés a parkban megpihenő ember. Vannak, akiket a vendéglők cögéren zöldelő szőlőlevél látása, a kéklő bogyókkal üdit fel, másokat a kávéházak márványasztalai hívogatnak pihenésre, de olyan alig akad, aki a parkok padjain keresné meg ugyanezeket az örömeiket. Ez onnan van, hogy a pesti közönséget egyszerűen leszoktatták róla. Addig nyirbálták, szűkítették a tereket és parkokat, hogy észre sem vette a közönség, hogy egyszer csak megszűnt és egy térrel megint kevesebb lett.

Évtizedekkel ezelőtt, mikor a városrendezés nagyarányú munkálatai folytak, Reuter Ferenc miniszteri tanácsos egy tervet dolgozott ki a város szépészete és teresítése szempontjából, amelyen parkok és terek arányosan és kelő számban vannak felvéve s amelyek nagyobbaknak lettek kontemplálva és megfelelőképpen befásítva. Ezek a terek és parkok eltűntek, illetve a csökevényei maradtak meg egy-két utcakiöblöső-

dés alakjában. A Közmunkatanács illetékes tényezői szerint, akiknek irányító szerepe van a városrendezésben — mindez pénzkérdésen mulott, mert a pénztelenség idézte elő, hogy a meglévő parkokon, tereken szűkíteni kellett, vagy végleg meg kellett szüntetni. A körutakon is, amelyen eredetileg több teret terveztek, egyet hagytak meg: a Rákóczi-teret, amely nemcsak kicsi, szűk és levegőtlen, hanem az a hibája is meg van, hogy

mögötte egy vásárcsarnok sötét épülettömbje éktelenkedik.

Aligha lehet remélni, hogy a város a meglévő, parkokon kívül újakat fog létesíteni, de a meglévő terek gondozását méltán elvárhatnánk. Ugy leszünk ezekkel is ha nem gondozzák kellőleg, elaprózzák, addig szűkítik, idomítják, formálják, míg egyszer nem marad más, mint egy utcakiöblösődés, meg egy tábla a házak falán, hogy „tér“ volt...